

נולן, נולן, פון שרייבמאשיגען אזא שרומיקער געשיט!
 אזש ס'שווינדלען די אויגן, אזש ס'פלאן די שלייפן,
 גאנצע זון נאר אזא נוליקער רעקלאמע-רייפן
 מ'מוז אין איר נאר דורכשיסן דאס לאך אין דער מיט.

נולן, נולן, און וואו איז דער ערשטער, דער ציפער פארויס?
 א, יענע צאפט האנט אויף וואנט מיט פייערדיקן "מנא תקל"
 האט גיכט שוין אין די פינגער פון דעם נולן-געהעקל -
 נולן, נולן, גאנצע וועלט איין דראטיקער נולן-געפלעכט!
 און יעטוועדעס הארץ, מיט זיין עכט און זיין רעכט,
 אין א לאפקע געפאנגען א צאפלדיקע מויז.

4

דו, קוקנדיק דיר אין דיינע שטילע אפלען,
 ווערט עס אין מיר אזוי גרויס און אזוי קליין,
 ווי אין קעצישע אויגן די גרינלעכע שיין.
 און מיין הארץ - ווי אין לאפעס טוט עס אויפצאפלען!

וואס אין דיר טוט זיך, וואס קאן איך וויסן?
 און זיך אליין צומאל קאן מען דען קענען?
 ווי אין קעצישן בליק דאס גרינלעכע אויפברענגען
 איז ליבע, איז ווארהאפטקייט און געוויסן -

ס'זיינען גראטשעס אזעלכע אין אונזערע געהירן
 ביז אין אינגערלעכען-אינגערלעכסטן זיי צו דערשפירן!
 ס'זיינען ווערמער אזעלכע אין אונזערע מיילערן

יא, יעדער איינער איז זיין אייגענער פיילער,
 און מיר פיילן און פיילן און שלייפן און שלייפן -
 א, הארץ מייגס, וואלט איך דיך כאטש געקענט באגרייפן.

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

4

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

א י נ א ס ו ף - ז מ ר ס א . . .

א

דא-א א שניידער-מאשין, דארטן א שומוער-האמער,
דער ריח פון יעדער אפענער מיר נאנט און באקאנט;
אין יענעם שפייז-געוועלבל מיט מאגערע פאליצעס
בארגט זיך אמלייכטסטן ווען א ליידיקע די האנט.

היימישע פנימער, חנועות אזעלכע נאנטע,
איז וואס אסך צו ברייען נאך, אסך צו פארשטיין,
וואס ס'וועט זיין מיט כל-ישראל וועט זיין מיט ר' ישראל!
און אז א וועלט מיט מענטשן לעבן, נו, וועט נאך איינער זיין.

פון וואו איך קום איצט אן? פון א טיפה סרוחה!
אז די גאנצע, גרויסע וועלט שפירט זיך שוין דערפון - -
א גאנץ לאנד צערייבט זיך אין שטינקענדיקן פראך,
אז א גאז-מאסקע איז שוין דא די פאררויכערטע זון.

פריסק און ירושלים און מאדריד און שאנכאי,
זיי זיינען גאר די לאנגע פראך-שנירן פון דארט!
אז כ'וויל פון דעם אלץ שוין גארנישט מער וויסן - -
פאר קאפ בלויז אנידערצולייגן א פיצעלע ארט.

ב

דאס, וואס פלייבט איבער פון בייטאג אויף די מערק,
פירט מען אונט-ציט אויף די וועגעלעך דא ארום,
און די פרישע פרובטן זיינען נישט אסך שענער
ווי דעם אויסרופערס משונהדיקע געברום.

בלוטיקע שקיעה זשומענדיק אין געטל דא -
ביליקע אראנזשן א פול אנגעשאטענע שארץ!
און יעדעס ווארט אין מיין אויער אונטערגעביטן

... I have been thinking of you very much lately.

2

and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.

and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.

and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.

and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.

3

and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.

and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.
and I have been thinking of you very much lately.

רייטט זיך אפ אין מיר צוזאם מיט מיין הארץ

"נישט דאס געקעכטס און נישט דער חזן אין שול, להבדיל - -

עפעס אלץ דא אזוי ווי אן טעם און אן חן - -"

פופציק יאר שוין באלד דא - און א היימישע ראטל-פלייש

סלינגעט נאך אלץ צווישן זיינע צוויי געבליבענע ציין.

אז נאר אפגעריבענע ווערטער נאך צעבויענע,

דריקט דאס נישט פארשטיין אויפן הארץ שווער ווי שטיין,

ווערט אייגן בלוט און פלייש אפצ פרעמד אפילו

און מ'הייבט אן דעמלט צו ריידן צו זיך שוין אליין.

מיט די דריי געמונענע שבת-צו-נאכטס שטערנדלעך

זיינען אונז די פינסטערע הימלען היימיש געווארן דארט,

און מיט די געהיימע סכאדקעס אין די וועלדער

איז לעבעדיק דארט צעשעפטשעט געווארן אונזער ווארט.

א ברכה נאך איבער שבת-ליכטלעך אין לייכטערלעך,

וואס קוקן וואכעדיק פון די אפענע קרעמלעך דא ארויס,

און איבער דעם געשמאקן ריח דעם היימישן

פון די געפילטע פיש, וואס שמעקט דא פון א הויז.

און מיטאמאל זעסטו א פנים גערונצלט און אלט,

מיט א טיכל איבערן שטערן טיף אראפגערוקט,

דו בלייבסט שטיין, ס'הארץ בלייבט מיט שטיין,

מיט אויפגעריסענע בליקן שטיל און געבוקט -

די רעם פון דער מיר, די ביישטידלעך, די שוועל,

ס'איז אזא גערעכט בילד פון דער היים מיטגעברענגט!

פון פוילן, פון ליטע, פון א שטעטל אין רייסן,

דאס געטל דא צו הייליקן איז עס אויפגעהענגט.

There is a great deal of work to be done

in the way of the work of the committee

and it is to be hoped that the work

will be done in a satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

satisfactory manner

and that the work will be done in a

אזא פרעמדלענדישע פרוכט אויסצוקוועטשן
 גייט א רויטלעכע די זון אויף דא יעדן אינדערפרי,
 די טעג אזעלכענע גלעזערנע, צעמישטע,
 כאטש מבוימדיק זיי אויסצוטרינקען מיט איין צי -

ווי עס ברויזט דאס, ווי עס צאפלט דאס דרויסן דער טאג!
 אויפשויענדיק מיט מענטשלעכע מאטערניש און מי -
 אן אויסגעקוועטשטע פרוכט אן אוועקגעווארפענע
 איז זון-אונטערגיי יעדן אוונט דא הי - -

ווי עס וואקלט דאס, ווי עס ווארפט זיך דאס דרויסן דער טאג,
 און דאס געיאג אויף די טויזנטער רעדער וואואהיין?
 און איך וואו אהין קאן איך דאס נאך לויפן
 אין געסל דא אהערצוברענגען כאטש א פיצעלע גרין?

א הימל מיט צערעדערטע טויבן ארום זון,
 ווי שמעטערלינגען ארום א צאנקענדיק ליכט!
 א, דאס לערניינגל אונטן ביים שניידערישן פענסטער
 מיט אזא כסדרדיקן צוקן אין בלאסן געזיכט.

און ווען פולע לבנה קומט צו געסל דא צו,
 פארהילט זיך טרוי'ריק איר ליכטיקער בליק
 און זי בלייבט שטיין ווי אין אן ענגער סיר,
 גישט מער אויף אהין, גישט מער אויף צוריק -

א פארמוטשעטע בלייבט זי ליגן אויף א דאך
 געל צוזאמענגעקנוילט ווי צווישן שווארצע קעץ,
 ביז שפעט נאך האלבער נאכט זיי צעלויפן זיך אלע
 פון א סיר, וואס גיט וואקלדיק א שיכורן זעץ -

the following is a list of the

names of the persons who

have been named in the

report of the committee

on the subject of the

committee on the subject

of the committee on the

subject of the committee

on the subject of the

committee on the subject

of the committee on the

subject of the committee

on the subject of the

committee on the subject

of the committee on the

subject of the committee

on the subject of the

committee on the subject

of the committee on the

subject of the committee

on the subject of the

committee on the subject

of the committee on the

subject of the committee

ווייסט דען דער מענטש וואו אהין זיינע שריט פירן אים?
 איין איינציקער שריט און מ'איז אינגיטן פון דער וועלט -
 א, דאס שווינדלען פאר דעם אויפגעריסענעם תהום!
 איין איינציק בליק און דאס הארץ איז א זון אויפגעהעלט.

דאס פנים היינט פון יענעם אלטיטשקן, פון יענעם פרעסער
 מיט די געלאמעוועטע אויגן, צעקניטשט אזוי און געל -
 אזא אויסטערלישע פינסטערניש ארום און ארום,
 מיט ציטער פון פינגער ב'דערטאפ דאס ווארט אין מיין קעל.

דו, מיט דיינע פארמאטערטע, צעארבעטע פינגער,
 טאפ דאך אן און דו וועסט לייענען אות נאך אות;
 דו, דאס איז דער ושט, דורך דעם גייט דאס עסן,
 און דאס, מ'איז דער צווייטער סימן - הוקו! און מ'איז אויס!

מיין שריט אבער איז א געבענטשטער געוועזן,
 ער האט מיך בלינד דא אהער געפירט ביז פאר דייך הויז!
 דו, מיט דיינע פארמוטשעטע, בלינדע פינגער,
 טאפ דאך אן און דו וועסט לייענען אות נאך אות.

מיט א רויט געלאמעוועט אויב קוקט אראפ די זון
 ווי ז'וואלט א גאנצע נאכט צו וויינען נישט אויפגעהערט;
 פאר מיין פענסטער אויבן אינם פיצעלע הימל
 שטייט זי ווי ווייטער נישט צו קענען, טרוי'ריק פארקלערט:

ביז מ'שלעפט זיך שוין צו דא - אזא פיצעלע ערד -

וואו מיט שיפן מ'גאלד פון דער וועלט ווערט אהערגעפירט,
 און דא גראד מוז איך מיך טרעפן אויב אויף אויב מיט דער גויט,
 אז מ'קאן, חלילה, שטיין-בלייבן פון שכל גערירט -

היה זה שנת ה'תש"ח, וזאת היתה השנה
הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה
הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה

הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה
הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה

הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה
הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה

הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה
הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה

הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה
הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה

הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה
הממשלתית, והוא היה חשבון
השנה הראשונה שבה נעשה חשבון הכלכלה

וואס זיינען דען אלע רענדלעך פון דער וועלט
אנטקייגן יענע ליכטיקסטע אין טונקלען וואלד,
און וואס זיינען אלע ווערטער די געצונקסטע
ווען שטילע אימה דאס הארץ איבערפאלט.

יא, דורך דעם נישט קומט דאס ביסעלע עסן,
דורך דעם צווייטן לעבעדיקן סימן - דאס ווארט!
און וועל איך ס'געטל דאס נישט קאנען באזעצן ווי א כלה,
כ' וועל'ס מספיד זיין ווי א נפטר אויף הייליקן ארט.

ה

איז זי די אכציק-יארקע פון אכציק-יארקען,
שטילינקע, אוועקגעשטארבן אקארשט יעצט,
איז דער אכציק-יארקער ווי א חתן ביי איר געזעסן
און די שכנות האבן זי ווי א יונגע כלה באזעצט.

געבענטשט איז דער וואקל פון מיין שריט געוועזן אהער דא,
און דו, אלטיטשקע, א דאנק דיר וואס האסט אזוי לאנג געווארט.
איך בין אהערגעקומען דורך צו זאלבן און צו שמירן,
ווי א קעניגלעכע מומיע צו בלייבן אונז אויפפאווארט.

פאמעלעך און שטיל און ווי אויף ווייכע זאקן
וועט פון היינט אן מיין שריט זיין אין געטל דא,
און פינקטלעך אויף דער רגע א גייענדיקער זייגער
דעם אלטיטשקן אנצוטרעפן דא אין בין-השמשות שעה -

ווי אונטערן שאטן פון א בוים א ברייטן, באבלעטערטן,
וועל איך אזוי נישט-זעענדיק שטיין-בלייבן מיר ביי מיר;
אז נאך יארן פארשאלטענע ס'קאנען ווערטער אזוי טרייסטן,
מוז איך דאך אמאל ארויספאקומען דאס ווארט, וואס אין מיר.

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

ד א ר ף - א י ד י ל י ע

1

א שייער, א קנצעטאל קי-שטאל, א היי-בוידעם,
 א כאטע מיט א באדעקטן שטרוי-דאך;
 פארהברט מיט א קאלב, מיט א לאשיק,
 מיט א הונט קודלאטע קאלעגע פער פאך;
 ענטפערן א פערד אויף זיין געהירזשע,
 א קלאפ אויף רוקן און ווערן אויף דו;
 מיט פארטיפטן שכל מיך צוהערן
 צו לאנג-געצויגענעם קואישן מו.

יא, מיט גרויס כבוד גדול צוקוקן
 ווי זיינע היגער עם פירט אויס דער האן,
 און מיט א פויגל זיצן אויף א בוים
 צו באגריסן די זון ווען זי קומט אן.

2

די שטאט ביז דא אהער לויפט זי מיר נאך -
 א לאקאמאטיוו וואס האלט אין איין פייפן;
 אין איין ראד איז לויז, מסתם, א שרייפל,
 האלט עם אין איין קלאפן הויל אין די שלייפן.

ווי ס'בלענדן זשאווערדיק מיינע אויגן,
 אונטער זיי א געדריי פון שווארצע רעדערן
 פאלט די נאכט אראפ פון מיינע וויעס,
 א מויב, אויפפלאשענדיק, פארלירט א פעדער?

עפעס הער איך איז אראפגעפאלן - -
 ס'שטרעקן זיך מיינע הענט עם צו דערטאפן!
 זיי שמעלן שנעל אפ ס'לויפן פון שטרעקעס.
 און אין מיינע שלייפן - דאס רעדער-קלאפן.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1

[illegible]

3. 6. 1944

...и ...

WISCONSIN A GIFT FROM THE PEOPLE OF WISCONSIN.

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

IN FULL-TIME EMPLOYMENT OF

1912

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

817 00 N 01 25 10 10 10 10

21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 10

THE UNITED STATES OF AMERICA

ឧបត្ថម្ភការណ៍ រដ្ឋបាល ក្រសួង អប់រំ យុវជន កីឡា វប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ និង ព្រះបរមរាជវាំង

1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729

1. The first step is to identify the problem.

117-10 97-0 P.J.J.IIIRW: IJLHJD "11

WILSON, J. W. & LUTER, G. J. WISCONSIN STATE

суда в 1950 году при 6-й и 7-й, 11-й,

Вот так, в действительности, являлся и этот

NOVO MEXICO STATE ARCHIVES

NOT A PERSONAL FILE

... and the ...

100-100000-100000

ווי ס'שמוצערט און צוויטשערט, וויאזקעס און קוואקעס
באגנינען איידער עסחויבט אן נאך צו טאגן;
פון די גראזן, פון די ביימער, פון טייכל,
נעמט יעדעס באשעפעניש זיין פסוק זאגן.

דער "אויער-האן" האט, מסתם, אנגעהויבן
מיט קאטשקע און זשאבע, די פרומע ביידע;
און די שעפעלעך אויפן בארג צעווארפן
זאגן זיכער א פסוק פון דער עקידה.

ווען הימל און ערד פארגייען זיך אזוי,
ווער קאן דעמאלט אויפן געלעגער אייגליגן?
דערמאן איך מיך כ'בין אויך א באשעפעניש,
און פאל אריין מיט טאטנס "מה טובו"-ניגון.

וועקט ער די הינער פון שלאף מיט זיין געקריי,
רופט ער זיך איבער מיט א האן א צווייטן?
גאנץ דארף איז, גאט צו דאנקן, אויפגעשטאנען
צו געדעקטן מיט כל-טוב א געגרייטן.

דאס פערד שלעפט זיך גענעצנדיק צום טייכל צו,
טון א פרישן טרונק אויפן ניכטערן מאגן;
שוואלב כאפט שנעל א ראסע-טראפל - א ראטל,
נאר פריער מוז זי איר ווייס בייכל אויסצוואגן.

אין ווארעם ווייכן גראז ליגט זי נאך, די קו,
און האלט שוין מיטן אין גריזשען און מעלה-גירחן,
אבער נאך איידער מען קומט זי אויסמעלקן
גייט זי ברוסט איר ביסל "בנאק" איר טייערן.

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

זי ווייסט האר-גענוי ווען ס'קעלבאל נעמט זי זייגן
און ווען דער פויער מעלקן. זי זאל אים נישט טון קיין בריק,
בינדט ער א שטריק ארום איר לענד. און ווען ס'קעלבאל זייגט,
זיינען זיי ביידע צווישן הימל און ערד איין שטיק גליק.

ס'דוכט זיך איר דער ביק קריכט איר אויפן אַ רוקן ארום
און ניוכעט איר אין אויער אריין עפעס גוטס און הייס;
איר שווערער בויך ציטערט אויף פון אזא זיסער פייך
מיט יעדן צי פון פיסקל, מיט יעטוועדן ביים און רייס.
ווי גוט קוקן גלאט אין וועלט אריין גרויס די אויגן!
עפעס מוז ער דאך זען איר מאמעשער-קואישער בליק,
אז זי שפירט נישט צומאל - עס ארט זי ווי דעם קאטערן -
ארום איר פייכטן פיסק די צל זלידנע, זשומענדיקע מיק.

6

ווי פון א בארג-וואו ווייט פייפט א פאטשוסקע פלייס,
איז מיט טויזנט טענער דער הימל צעמאלן;
ווי שפיציק יעדער פינזל, דינינק יעדער שטריך,
דער שווערער פאן - בלייבן שאטנדיק די טאלן.

די רויזלעכע זויס פון בלויזלעכן וואלקנדל!
און די זילבערנע זויס דארטן גאנץ הינטן!
ארויפגעכאפט זיך אויפן טאפל, אויפן שפיץ,
כאפן-אונטער טענער - דרום-צפון ווינטן.

פון איין שפריצל בלויז מיינע שווארץ-אפלען בלויזען,
פון אזויפיל הימל-בלוי זיי איבערגייען!
וואס זע איך? הארט נעבן מיר פון גרויס התפעלות
פארגייט זיך א ראבע-הון אין שווערע ווייען.

1. The first part of the report is a general statement of the purpose and scope of the study. It is followed by a brief review of the literature on the subject.

עפעס באוועגט זיך וואו, עפעס באלעבט זיך וואו,
איינגעהאלטן געשעפטשע צווישן די צווייגן,
פון שרעק הייבן בלומען אפענע אויגן אויף,
און די גרעזלעך די קעפלעך מיט אזויפיל שווייגן;

פון יעדן שפיץ-בויס אן אויסקוקער א פויגל,
הינטער נידריקסטן גרעזל טויט-שטיל די גרילן,
די שוואלבן מיט זייער אהין און הער שוועבן
האלטן דערשראקן שוועלבאל אין איין איינשטילן -
ווי וואונדערלעך ווילד, מיט רויטן שנאבל די זון
פיקט זיך לעבעדיק אויס פון די אייער-שאלן!
עס שיילן זיך קרישליך די בערג ארום,
ס'צעפאלן געפלדיק-פארשלייערט די טאלן.

8

די דריי ווייטע טויבן, וואס זיצן אויפן דאך -
וואלטן עס דריי שווארצע וואראנעס געווען,
אין שנעלער שליחות זיי וואלטן געקומען
פון אן אומגליק, וואס גייט וואו איצט באלד געשען.
די שוואלבן שוויטשערן פריידיק אויפן הימל,
פליען זיי אויף א חתונה אזוי פרי?
דארף איך נישט זיין דארט דער באשערטער, וואס קומט אן,
איז וואס זיך איך א טרויעריקער דא הי?
די דריי ווייטע טויבן זיינען פון דאך אראפ
און פון די שוואלבן איז דער הימל שוין לער!
כל-מתנות זיי האבן מיטגענומען -
מיין הארץ א פארבלישטשעטס מיט א פרישער טרער.

ווי א קינד גראבלט זיך די זון אויפן בארג ארויף
ווען זי קומט אן, צעק אין איר פנים נישט אריינצובליקן;
ווי קיילעכדיק עס צעשטראלט פון אזא גרויסער פרייד,
וואס ס'ארויפקריכן אזוי הויך דאך געקאנט איר גליקן.

א צעהיצטע ווייסט עס מיט זיך נישט אנצוהויבן,
הענגט עס זיך גאנצאק אויף א קנשאק, שמעלט זיך קאפ קאפויער;
אט קייקלט זי זיך גאר אינגאנצן צוריק אראפ,
רייסט זיך בלוטיק אפ א שטיק באק מיט א האלבן אויער.

און זע, דורך יעדן הוילן שטרויעלע אויף איר וועג
בלאזט עס קונציק רעגנבויגנדיקע זייפנבלאזן;
די קליינסטע, די פישעדיקסטע הענגען נאך אראפ
אין סויזנט און איין קאליר פון די דיניקסטע גראזן.

10

א פינקלדיק, בלאנקענדיק שויבן-שענקל
זעט אויס ס'דערפל הינטן נאכן רעגן;
פון פיינעם פארצעלאן די הייזלעך,
שווארץ-זילבער געדינט - די גלאסע וועגן.

און דאס אנלויפנדיק-קליינע באנדל,
אקארשט די שפרענדזינע אנגעצויגן,
אין דעם איינגעשלאפענעם וואקזאלעכל
לויפט עס אריין - אין א רעגנבויגן.

ס'גאטישע קלויסטערל מיט די טורעמלעך -
להבדיל בין קודש, ס'בשמים-ביקסל;
א גראווירונג, א מגילת-רות אקווארעל -
אין האבער-זשניווע דאס זשוואווע שיקסל.

10

1. The first part of the paper is devoted to a general
 discussion of the problem. It is shown that the
 problem is of great importance in the theory of
 functions. The second part is devoted to a
 detailed study of the problem. It is shown that
 the problem is of great importance in the theory of
 functions. The third part is devoted to a
 detailed study of the problem. It is shown that
 the problem is of great importance in the theory of
 functions.

ווי קלייניגק דאס פייגעלע און ווי גרויס דער הימל,
און ווי עס גיט זיינע פליגעלעך א צעשפרייט;
מיט דער זיסקייט פון זיין געזאנג, מיט זיין הויכן פלי,
די ליידיקייט איבערגייט מיט ווייט און מיט ברייט.

שתי-וערובדיק מיט זיין שוועבנדיק וועבן,
דורכזיכטיק-זיידן און אומענדלעך עס פארזינקט;
גאנצער הימל - א בלויער פויגל א צעגלאצטער!
ווי פלי-גלדיק-בלאנק און איין-גלדיק עס ווינקט.

די זון, די פליגל צעפלאשעט, צעשפרייט צום פלי,
אויף טאפאל - אויף איין פיסל א פויגל זי שטייט!
און דאס פארמאטערטע הארץ פלאטערט באפרייט אויף,
אריינצופאלן אין געזאנג און שוועב-באגלייט.

12

ווי ליבלעך, ווי זיס עס ווינט זיך דאס הארץ
אין שטראלן געפלאכטן גיין-גאלדן וויגל;
איבער דיר יענער חלומל מלאך,
ער ווינט עס מיט פערלמוטערן פליגל.

אט שטעלסטו דעם ערשטן שריט, שוין גייסטו,
און ביז צום הימל נאך איין זילבער-שטיגל -
פון דיין געבונדענעם לייב און לעבן
אראפ איז געפלאכט שופטער עיגול.

איך זע עס ווי פון ווייטן דא דער ים
אין לאפיס-לאצולי איינגערעמט שפיגלט;
עס איז די ליבשאפט אין מענטשלעכן הארץ
מיט א טרער פון אויג אייביק געזיגלט.

א, אז די ליבע אין מענטשלעכן הארץ,
 אז זי איז צוצאך נאך נישט אינגאנצן צעשטערט -
 ווי צעהיצט פא א פערד און ווי א זוימען-קערנדל
 ס'דערשמעקט ווארעם די דאמפנדיקע ערד.

אויף מיליאנען שפליטער דער ערד-קיילעך
 אפשר ווערן צעשפליטערט און צעשטויבט,
 אבער דאס הארץ וואס צעריסענער ס'ווערט,
 אלץ גאנצער און אלץ העכער זיך דערהויבט -
 אינמיטן זיין פונקטן און שטויב-געלויף -
 אונטער זיין טראט צעשאטן שוין די ערד!
 און מיט זיינע אויגן צוויי צעפלאמטע
 אן אויפגעלויכטענער בלייבט שטיין דאס פערד.

14

דא הערט אויף מחיצה-פלויט צווישן לעבן און טויט,
 דא נאנט צו דער ערד איז מען געוואקסן דעם לעבן,
 און דאס באליידיקטסטע און אויסגעליידיקטסטע הארץ
 ווערט פול דא מיט גוטסקייט צו יעדן און מיט פארנעבן.

אין "בלינדן-שריפט" זיינען פארטיפט דיינע פינגער:
 אט א שארף גרעזל, א שטעכערל, א צארט בלימל;
 דיינע פארלויירענע אויגן, בלוי איבערלאפן,
 זיינען צוויי טראפן פארלויירן אין טיפן הימל.

און אויב א זשוק, א מרוק, וואקלט גודנעדיק קרום אן,
 פון זיין ביטער לעבן ער וויל נעמען דערציילן,
 קומט אונטער א "משיחל" הכנעהדיק-נאנט און שטיל
 און גלויביק ווי א קינד די פינטעלעך נעמסט ציילן.

פון עפל-טאד אונטן ביז אויף בארג דא ארויף,
 א וואקלדיקער "קאראוואן" מיט האק און פאק,
 ארויפגעשלעפט האט זיך דער שליימיקער שניעק -
 גלאטער אספאלט זיין סערפענטין-שליאד-זיג-זאג.

פראזשעקטארס שטרעקן זיך קונציק זיינע פילערס,
 פלינק זיי דערשמעקן קלענסטן שטרויכל און געפאר;
 איינער א פילער קערעוועט זיך אין מיין זייט,
 קורטשענדיק זיך פאר שרעק בלייבט ער שטיין שטייף און שטאר.

נאר שנעלער ווי מיט שנעלצוג, פליער און ראקעט,
 ער קומט אן יעדע רגע צו ציל און צום צוועק,
 און אייביקער ווי קאנקריד-געפלאסטערטער שליאך
 איז דער שליימיקער זיג-זאג סערפענטין פון שניעק.

16

אזא הייליקע מיט שטראלנדיקע הערנער
 דרייט זיך א פארקלערטע קו ארום אין זון,
 וואלט זי איר קלוג מויל געעפנט און צערעדט זיך,
 ווער ווייסט וואסער מודות געקומען דערפון.

איך הער מיך צו צו יעדן גריזשע, וואס זי טוט,
 און צום ברומען, וואס עכט הערט זיך טיף פון איר בויך,
 ווי ערלעך אירע צוויי אויגן קוקן מיך אן,
 קיין פיצל פניה, פון קנאה-שנאה קיין הויך.

איך הייב שיער נישט אן צו פארשטיין יענעם אינדיער,
 וואס פארבייגט זיך טיף ביז צו דער ערד פאר איר,
 און מיט דעם אומריין, וואס זי לאזט ארויס פון זיך,
 טוט ער זיין מענטשלעכן שמערן א באשמיר.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a copy of the original, and is signed by the President.

דער צעקרוסטער עפל-בויס אינעם כאטע-פענסטער,
 ער ווערט ערשט אזוי דייטלעך אין דער לבנה-נאכט;
 זיין טונקל גריין אויפן העלן, ליידיקן פלוין,
 האבן אים צוריק פאר אן עפל-בויס געמאכט.

א פעכער, פליגן מיט אים צו יאגן זעט ער אויס,
 אין זון, ווען די בהמות ליגן פראכעדיק ארום;
 שווער אטעמען די בייכער, מיד פאכן די עקן,
 און זיינע צווייגן יאגן דעם פליגן-געזשום.

ערשט אצינד אן אויסגערוסטער, שפעט גאך האלבער נאכט,
 ווערט ער צוריק אן עפל-בויס, צעקרוסט, צעקנייטשט, אלט,
 ווי געבויגן אונטער דער שווערער משא ער שטייט
 מען הערט ווי פון אים א ווערעמדיקער עפל פאלט.

18

דער קודלאטער הונט, וואס ליגט אויף דער זון,
 ווי רואיק ער זוכט די פליי אין זיין פעל,
 דער אלטער פויער מיט פייקע אין מויל,
 שטייט רחבותדיק אין ווייסן העמד אויף שוועל.

צומאל דער הונט ווייסט, אז ס'איז זונטאג היינט,
 אנדערש קוואקען די הינער, קרייט דער האן;
 ווי ער וואלט זיך דאס בלאטטע זיידן העמד,
 דעם היטל לכבוד היינט אנגעטאן.

כמארען זיך אלטע די ראפע-אויגן,
 א מארדיטשקע בלענדט זוניק זייער בליק:
 ווי עס בייסט דאס די פארשידענע גריווע
 גאך יענער צייט, וואס קומט נישט מער צוריק.

הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים

הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים

הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים

הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים

הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים

הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים
הוא יתקן את כל המעוותים

ווען די צעווארפענע לעמער אויפן בארג
די סומאהלע-גלעקלעך קלינגען הערן,
הויבן זיי די אויגן אויף מיט אזא שרעק,
זיי מיינען מען קומט די וואל זיי שערן.

איז עס נישט ווי מען וואלט די שערלעך געשלייפט?
פון מורא שטעלט זיך די וואל קאפויער;
נישט נאר הארכן גרויס אויף זייערע אויגן,
זיי בלייבן שטיין אינגאנצן פלויז אויער.

ערשט ווען זיי הערן דאס שטילע געבלעקעכץ,
לאזן זיי די קעפ צוריק ארונטער,
און זיי צעבלעקן זיך אלע צוזאמען
שיכורלעך אזוי, זונטאנדיק-מונטער.

20

אז מען זעט אזא שטיקל ערד ווי דא,
מ'איז נישט מער קיין פיראט, רייצן נישט קיין גליקן;
מען שלעפט מיטן פערד צוזאם דעם אקער,
און דער עפל-בויט טוט אויג און הארץ דערקוויקן.

אז מען האט אזא שטיקעלע ערד ווי דא,
מ'לאזט זיך נישט מער איבער וועלט מיט מאסט און זעגל;
דער עפל-זאפט סיידער פארן ווינטער,
און דעם אויסגעפרוואוט ביים שפיל פון קעגל.

אז מען ליבט אזא שטיקל ערד ווי דא,
איז מען פארברידערט מיט גאט, מיט מענטש, מיט חיה;
דאס ווייב און דאס קינד, דאס פערד און דער הונט,
איין משפחה ארום מיש - ארום ערד געטרייע.

There is a great deal of
 work to be done in the
 way of the future of the
 world.

There is a great deal of
 work to be done in the
 way of the future of the
 world.

There is a great deal of
 work to be done in the
 way of the future of the
 world.

There is a great deal of
 work to be done in the
 way of the future of the
 world.

There is a great deal of
 work to be done in the
 way of the future of the
 world.

There is a great deal of
 work to be done in the
 way of the future of the
 world.

דא הערט אויף מחיצה-צוים צווישן בעל-חי און מענטש -
און אויב פארן געשפאן ווערט איינגעשפאנט דאס פערד,
שטופט דער מענטש אונטער דעם וואגן ווען דער וועג ווערט שווער;
פערד שלעפט דעם אקער, מענטש גראבט מיט שפאדל די ערד,

הונט לויפט נישט אין געוועס, ביי דער זייט חבריש ער גייט,
און נישט ווילד אין גאלאפ העצט פערד אין געיעב;
אזא שלוהדיקע רחבות איבער ווייטן פלוין,
און איינער דעם אנדערן שטייט נישט אין וועג.

געביידע איבער געביידע הויבן זיך די בערג,
שפיגלדיקע הימל-פענסטער פראלט שטאק אויף שטאק!
קיינ פאבריק-קווימען רויכערדיקער, קיין סירענע -
שא, שוין ווידער וואו ווייט וועקט אונט-געבעט גלאק?

22

די שלאנק-לאכנדיקע, ווייכע מארדע פונם פערד
ארום די טויזנט ניוכנדיקע פעלדלעך און קנייטשן;
דער טיפער טרויער אין די שטילע, גרויסע אויגן,
די געירשנטע שרעק פאר די פאכנדיקע בייטשן.

ווי קלוג ער איז, זיין האלטן זיך און זיין עכטער שטאלץ,
אלע אין דארף דערקענט ער אין גאנג, אין שריט, אין באוועגן,
און דער פריידיקער הירזש זיינער ווען ער דערזעט וועם,
א ברייטן "האוי-דו-דו" ווי ער וואלט יעדן געגעבן.

ווען א קאר יאגט פארביי גיט ער א שאקל מיט קאפ,
ווי געזאגט: וואסער ווערט האט א פערד היינטיקע צייטן?
א גאסט ברענגען צום צוג, מ'פלעגט סטענגעס פלעכטן אין מיין עק!
און אין מיין גזשיווע - צעפלעך מיט די בונטעסטע קווייטן.

... and the ...
... the ...
... the ...
... the ...

... the ...
... the ...
... the ...
... the ...

... the ...
... the ...
... the ...
... the ...

... the ...
... the ...
... the ...
... the ...

... the ...
... the ...
... the ...
... the ...

... the ...
... the ...
... the ...
... the ...

איך הער שוין דאס קלאפן פון די רעדער
 און דאס שווערע סאפען פונם לאקאמאטיוו;
 "ציש-ציש-ציש" הירזשעט נישט דא וואו דאס פערד?
 ווי ס'קוקן מיך אן צוויי שליפיעס ליכטיק-נאאיוו -
 היימיש-מענטשלעך, גרויס-שטאטיש וואוילעריש,
 מיט א פייה און מיט א שפריץ פון צווישן די ציין:
 "פון אונטן גייט א פארע, פון אויבן רויך" -
 "צשש-שש", אויב נישט אויף וואונק, מיט געפינק אלץ שוין צו פארשטיין -

פול גרוסן כ'פיר א גרויסן טשעמאדאן!
 בפירוש איך הער די קאץ שיקט אויך מיט א גרום:
 "מיאו, מיאו, מיאו - -" און איז עס נישט ווייל כ'פאר שוין,
 פארציט זי זיס ס'פיסקל מיט געמאכטן פארדרום?

24

וואלט ער גאך געקענט א שמייכל טון דער הונט,
 גאנץ ווי זיין באלעבאם וואלט ער אויסגעזען;
 וואו געגאנגען איז ער מיר גאכגעגאנגען,
 ס'זאל מיר, חלילה, קיין ביז נישט געשען - - -
 איז עס געווען כיטרעקייט, צי גאר פריינטשאפט,
 וויפיל כ'האב גאכגעטראכט, נישט געקענט דערגיין!
 כסדר קוקט ער מיר אין די אויגן אריין,
 איך אים פון דער זייט אויף די שארפע ציין.
 ער האט מיך באגלייט ביז צום לעצטן דארף-הויז,
 און מיר האבן זיך פארשטאנען אויף ווינק:
 אין קליינעם דערפל דא, אין דער גרויסער שטאט,
 דאס היינטישע לעבן אין ערגעץ נישט גרינג.

הייב איך אויף מיין בליק צום פייגעלע אויף בוים,
האט עס מיך דען נישט אויך באשיידן-שטיל באגלייט?
עס האט דאך פליגעלעך און עס קאן פליען
און צוצצ געוואגט אזש ביזגל דא אהער אזוי ווייט.

ווי קליין עס איז, ווי פישעדיק און ווי גרינג,
פוכיקט זיך בייכל אים און ס'גלאנצט, גלייך ס'גייט אין באלד;
און מיט איין אייגל ווי עס פלינצלט און בליקט,
און נישט זינגען, נאר ווי ריידן עס וואלט געוואלט:

אמת, אין קליינסטן דערפל ווי אין גרעסטער שטאט
דאס פויגל-פרייע לעבן אין ערגעץ נישט גרינג;
אבער צי קאן זיך דען ווער צו אונז פארגלייכן,
ווען דאס הארץ גיט זיך א צעפלאטער און טוט א זינג?

26

נישט מיט א צווייגל, וואס הייבט שוין צו וועלקן אן,
ווינקט מיידליש-באשיידן א ביימל ווייט-וואו -
מיט אן עפל א האלב-צייטיקן, פאררויטלט,
שאקלט עס א גאנטן באקאנטן אייליק צו:

וועסט דיך נאך דא אריבערכאפן אמאל
ווי א יינגל עפל רייסן איבער א פלויט,
כ'וואלט נאך געוואלט, זאגט עס צוריקגעהאלטן,
זאלסט מיך זען ווען מיינע בעקלעך ווערן רויט.

קוק נישט אויף מיין געשטעל קרום צעבויגן -
וואס מער אנגעלאדן, אלץ נידריקער געבוקט - -
איך הער נישט מער צווייגל-געשעפטש, איך זע נאך
דעם האנט-קוש-שקיעה-בליק, ווי בענקענדיק ער קוקט - - -

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...